

WOONSCHEPEN >> KRANT

DECEMBER 2012 - 28^E JAARGANG

UW WOONARK TE KOOP ZETTEN OP FUNDA!

**Verkoopcourtage v.a. € 1200,=
Taxatierapport € 380,=**

NIEUW

!WEEKENDTAXATIE!

Wij taxeren en verkopen door héél Nederland

TARIEVEN EXCL. BTW

Sjoerd van Hettema

EMAIL: INFO@WONENOPWATER.NL

T (0513) 41 16 39

INTERNET: WWW.WONENOPWATER.NL

M (06) 11 924 985

Beëdigd Woonarktaxateur / Makelaar vastgoedpro

Colofon

Uitgave Woonschepcomité Groningen 2012

Redactie

Gonneke Bonting, Harry Hummel, Renske de Jonge en Ed Lankhorst

Fotografie

Bob van Dijk, Ed Lankhorst en eigen archief

Aan deze krant werkten verder mee

Gert-Jan Braas, Albertien van Dijk-Milatz, Arnoud Hoogsteen, Klaas Koetje en Paula Mulder

Foto voorpagina

Ark met "beeldkwaliteit" in de Diepenring.
Fotograaf: Ed Lankhorst

Sponsoring en advertenties

Dokx
Droogdok Groningen
Drukkerij Tienkamp
Gonneke Bonting
Hetteema Wonen op Water
Hunfeld B.V.
Muziek in bedrijf
Noorderkompas.nl
Onderhoudsbedrijf Younes
Scheepsinterieur Thomas
Scheepsmakelaardij Fikkers
Scheepswerf S.B.G.
Waterborg Active
Woonbootzoeker.nl

Oplage: 750 stuks

Druk: Drukkerij Tienkamp, Groningen

Inhoudsopgave

Van de voorzitters	4
Woonboot prijsvraag	5
Onderzoek Malissa Oude Sogtoen	6
Beleidschoufdlijnen	7
Groene stad en scheepvaarthistorie	11
Familie dulfer redt Joop Leicht	13
Geke Veldman gedicht	15
Huurbescherming wel of niet wenselijk?	17
Column	19
Achternvijftig sluizen zonder één krasje	20
Maria Staal op Winterwelvaart	22
Twee jaar lang intensief klussen	23
Verslag jaarvergadering 2012	24
Project WOW 2025	26
Rioolaansluiting	27
Jaarrekening 2011	29
Bijbootjes	29
Winnend idee Suikerunie	30
De waterlijn	33
Kinderpagina	36
De Suikerfabriek door de jaren heen	38

Van de redactie

Beste lezers,

De jaarlijkse Woonschepkrant ziet er iets anders uit dan jullie gewend waren. Niet alleen de krant, ook de redactie en de editor zijn ververst.

In de eerste jaargang, 28 jaar geleden, verscheen de krant als mededelingenblad van het bestuur en bood ruimte aan waterbewoners om nieuws bekend te maken. Dat is nog steeds zo.

Aan de andere kant is de Woonschepkrant bedoeld om een verloren ogenblik aangenaam te vullen door iets leuks te lezen. We hebben ons best gedaan om de krant zo aantrekkelijk én informatief mogelijk te maken.

Wil je vaker op de hoogte worden gebracht van het nieuws en de ontwikkelingen in Groningen? Meld je dan bij Paula Mulder aan voor de nieuwsbrief. Dat kan via wcg.secretaris@gmail.com. Je krijgt dan onregelmatig mailtjes waarin de laatste nieuwtjes staan en uitnodigingen voor de vergaderingen.

We wensen iedereen heel veel leesplezier.

Tweede woonschepenstad

Door Albertien van Dijk-Milatz

Mag het wat leuker worden op het water? Aan de nieuwe redactie van de WCG-jaarkrant zal het in ieder geval niet liggen. Prima dat Gonneke er mee instemde om de hoofdredactie op zich te nemen, dat de redactie is uitgebreid met Renske die bovendien ook nog voor een nieuwe editor zorgde. Ed blijft adverteerders aandragen en ondersteunt Gonneke bij de koppeling naar het bestuur.

Maar ondanks deze vrolijke krant, hoe fantastisch vormgegeven ook, zijn we nog niet veel verder met Groningen als 2de woonschepenstad. Ook 2012 bracht weer veel woorden, maar nog te weinig daden. Ter herinnering enkele uitspraken:

Klaas Koetje in de raadscommissie R&W, november 2010
We willen u met nadruk wijzen op de mogelijkheden die er zijn om eindelijk eens een grote kwaliteitsslag ten aanzien van het wonen op het water te maken juist ook buiten de binnenstad.

Wethouder de Vries in de raadscommissie R&W, november 2011
Het wordt tijd dat we niet alleen beleidsplannen maken, maar ons ook, juist nu de woningmarkt stagneert, bij het wonen op het water echt gaan richten op het nakomen van gemaakte afspraken, en de ontwikkeling van Groningen als 2de woonschepenstad.

Vorige jaar schreef ik op deze plaats: Zal het er dan nu van komen? Persoonlijk denk ik van wel. Wij zijn door het opzetten en het bijhouden van het archief en het opstellen van plan 2030 dus goed voorbereid om bij te dragen aan het volgende beleidsplan. De intentie is om nu eens echt te laten zien dat woonschepen welkom zijn zoals "de mat van wethouder Visscher", die we kregen bij het rioolproject, al aangeeft. In de tussentijd gaat het knap langzaam met de verbeteringen in de Noorderhaven en Diepenring. Wel worden voorbereidingen getroffen voor de afvalwatersanering en het plaatsen van brievenbussen en stroomkasten. Maar ja, varen gaat ook langzaam.

Dit jaar wordt er geen volgend plan in de raadscommissie R & W besproken in november, laat staan in uitvoering gebracht. Positief is dat er "op korte termijn kansrijke gebieden" voor de ontwikkeling van nieuwe ligplaatsen zijn gevonden en dat de neuzen van ondernemers, WCG en de ambtenaren in het kernteam van het project nu echt dezelfde kant uit staan. Zie verder op in deze krant: het project WOW2025: "Wat er leeft op het water".

Bezuinigen deden wij dit jaar op bezwaarschriften en procedures want juristen en bestuursrechters blijven ongetwijfeld onmisbaar, maar wij als WCG-voorzitters werken liever met (scheeps)bouwers en timmeren door aan de toekomst.

Met zijn vijfhonderden in 'Woonboot'

Verzin 'n naam voor grootste wijk van Stad

Je naam krijg je cadeau en je hele leven moet je het ermee doen. Of je er nou blij mee bent of niet. Tenzij je iets opstandiger bent en hem inruilt voor een andere.

Alle wijken in de stad hebben een naam en nieuwe wijken krijgen er meteen één. Er was tot voor kort één oude wijk die geen naam had. Bij gebrek daaraan stond die op de website van de gemeente als 'Woonschepencomité'. Niemand was daar blij mee. Het Woonschepencomité niet en de gemeente niet. Een comité is tenslotte geen wijk.

Waterwijk

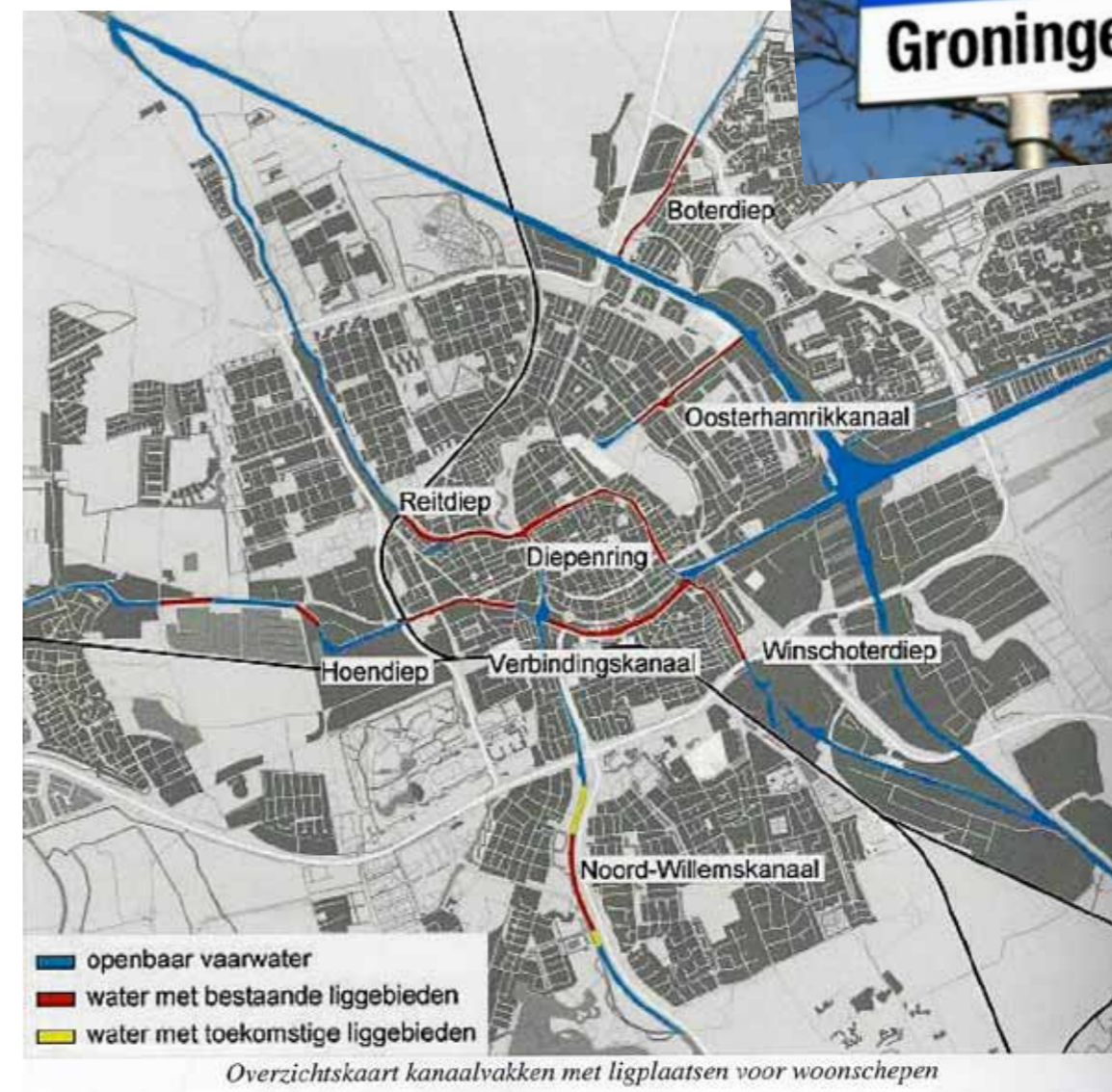
Er werd wat gepraat en opeens heette de wijk 'Woonboot'. Net zoals de wijk 'Huis', maar dan in 't nat. Het Woonschepencomité kwam nog met de suggestie 'Waterwijk'. Dat leek teveel op 'Waterland', vonden ze bij de gemeente. Waterland is een stukje van de wijk Drielanden, vlak bij Lewenborg. Eigenlijk is het niet meer dan een uitgebreide straat. De naam 'Waterland' komt niet voor op de lijst met wijken op gemeentelijke website.

Niet in stramien

En nu heten we met meer dan vijfhonderd boten 'woonboot', in enkelvoud. Dat is raar. "Het is een handige zoekterm", verklaart een woordvoerdster van de gemeente. "En jullie passen nu eenmaal niet in het stramien." Wie niet in het stramien past, mag iets opstandiger zijn. En zijn naam veranderen.

Voorstellen voor een andere naam zijn meer dan welkom! Hoe moet onze wijk heten? Mail voor 15 januari naar wcg.secretaris@gmail.com. De hoofdprijs: je naam op de grootste wijk van de stad.

Wijken op de gemeentewebsite: <http://gemeente.groningen.nl/mijnwijk/overzicht-wijken>

Vrijheid en betrokkenheid beter dan regels

Door Gonneke Bonting

De meeste lezers van de Woonschepenkrant kregen afgelopen zomer post van Malissa Oude Sogtoen. Vanaf haar stageplek bij de gemeente stuurde ze enquête-formulieren naar woonschipbewoners met vragen over hun woonsituatie, -wensen en -veranderingen. Ze vertelt over de resultaten en trekt conclusies over vrijheid en inspraak.

“Ik studeerde sociale geografie en planologie. Nadat ik mijn bachelor had behaald, wist ik even niet zo goed wat ik nou precies wilde”, zegt Malissa Oude Sogtoen, terwijl ze schepjes oploskoffie in de bekertjes gooit. Malissa, blonde krullen, een licht Twents accent, heeft net verteld dat het studentenleven haar prima bevalt. Op de middelbare school vond ze aardrijkskunde een erg leuk vak. Ze vindt het interessant om te bestuderen wat mensen beweegt. “Ik besloot om eerst maar eens een half jaartje in het werkveld te gaan kijken en vond een stageplek bij de gemeente Groningen. In februari schoof ik aan bij het project Wonen op het water”, zegt ze. “Dat project liep al een poos. Maar toen ik erbij kwam, waren er nog veel zaken die duidelijker moesten worden voordat er gezamenlijk besluiten over genomen konden worden.” Malissa zat bij de wekelijkse overleggen tussen vertegenwoordigers van het Woonschepen Comité, enkele ondernemers en de gemeente. “Uitzonderlijk”, noemt ze de manier waarop dingen tot stand kwamen. “Vrijwel elke week praatten WCG en gemeente met elkaar, met of zonder ondernemers, om gezamenlijk kennis te ontwikkelen, van gedachten te wisselen en geschillen op te lossen. Zo intensief, dat zie je niet vaak bij bewoners-overleggen.”

Alles of helemaal niks

Voor haar stageopdracht ontwierp ze intussen een enquête en verstuurde die naar 455 adressen. De gegevens vergeleek ze met de gegevens die bij de gemeente bekend zijn over alle stadgers. “Wat me opviel, was dat er vergeleken met alle inwoners van de stad relatief veel mensen op het water wonen die jonger zijn dan 25 of juist ouder dan 45. Mensen wonen veelal korter dan vijf jaar op het water of juist langer dan twintig jaar. Het lijkt erop dat je op het water wonen of helemaal niks vindt of juist zo prettig dat je niet anders meer wilt. En je hebt natuurlijk studenten, die korter zelfstandig wonen en relatief vaak verhuizen”, zegt ze, terwijl ze op haar laptop door haar werkstuk scrollt en allerlei grafieken voorbij schiet. “Wat ik ook leuk vind om te zien, is dat mensen kennelijk aan hun schip zijn gehecht. Als ze verhuizen, varen ze vaker met hun schip naar een andere ligplaats dan dat ze op een ander schip gaan wonen. En natuurlijk zijn er plekken die meer in trek zijn dan andere. Aan de Hofstede de Grootkade en in de woonschepenhaven liggen schepen langer. De Eendrachtskade en het Hoendiep zijn minder populair.”

Eigen identiteit

Malissa kan nog veel meer wetenswaardigheden vertellen. “Afen toe verzuip ik erin, zoveel gegevens kun je vinden door dingen aan elkaar te koppelen”, zegt ze. Maar waar het uiteindelijk om gaat zijn natuurlijk de conclusies. “Ik ben ervan overtuigd dat mensen meer doen om hun omgeving aangenaam te houden als ze zelf meer erover hebben te zeggen”, stelt Malissa. “Des te groter je vrijheid, des te meer eigen identiteit kun je ontwikkelen.” Als ze een schip vergelijkt met een huis, steekt wonen op het water gunstig af. “Doordat er geen bouwbesluit is voor schepen, kun je als bewoner je schip verbouwen zoals jij dat wilt. Da’s aan de wal anders. Dat maakt dat mensen zich vrijer en dus meer betrokken voelen. Ze zullen bijvoorbeeld eerder aan de bel trekken als er iets vervelends gebeurt met hun woonomgeving.” In dat plaatje passen goed de verloederende woonarken die per kamer worden verhuurd. “Wie een kamer huurt op een schip, heeft juist helemaal geen zeggenschap op zijn woonomgeving en voelt zich dan ook niet betrokken”, zegt ze. “Vrijheid en betrokkenheid werken gewoon veel beter dan regels.”

Cijfers

Malissa stuurde 455 enquêteformulieren rond en ontving er 122 ingevuld retour. “Da’s meer dan 25 procent en dus een resultaat om tevreden mee te zijn”, zegt ze. Doordat Groningen een studentenstad is, is het percentage alleenstaanden hoog: 60 procent. Van de bewoners op het water die Malissa’s enquête invulden, is 65 procent alleenstaand. De groep jongeren (18 tot 25 jaar) groeide tussen 2001 en 2011 van 18 naar 32 procent. Van de geënquêteerden verhuisde 35 procent op het water. Dat gebeurde tweemaal zo vaak door naar een andere ligplaats te varen dan door van schip te veranderen.

Thomas

Meubelmakerij en scheepsinterieurbouw

Veldstraat 14
9717 LP Groningen
Tel 050 5778506

Werkplaats: Sledemenerstraat 18a

Het Woonschepencomité:

Beleidslijnen, bestuur en communicatie

Door Albertien van Dijk-Milatz

Het Woonschepencomité Groningen (WCG) is een vereniging van en voor woonbootbewoners die de belangen van zowel de huidige als de toekomstige woonbootbewoners behartigt.

Sinds 2010 werken wij samen met de gemeente volgens afspraken die zijn vastgelegd in een convenant naar analogie van de wijken aan de wal.

Doelstelling

Groningen woonschepenstad:

- voldoende ligplaatsen voor elke type woonschip, ook voor varende woonschepen.
- wonen op het water betaalbaar houden ook voor starters.
- gelijke behandeling van woonbootbewoners en huizenbewoners op een wijze die recht doet aan onze woonvorm.
- een goede rechtspositie voor bewoners op het water

Actuele projecten

1. Wonen op het water in 2025
2. Afvalwatersanering op woonschepen
3. Verbeterproject Noorderhaven
4. Verbeterproject Woonschepenhaven

Dagelijks bestuur, met hoofdtaken

Albertien van Dijk-Milatz (1ste voorzitter, penningmeester), Paula Mulder (2de voorzitter, secretaris) Kees van den Donker (3de voorzitter, pers)

Overige bestuursleden, met hoofdtaken

Gert-Jan Braas (website, riolering)
Ed Lankhorst (Noorderhaven en redactie jaarkrant)
Akkie Oving (Noorderhaven)

Het Dagelijks bestuur vergadert wekelijks, het complete bestuur elke maand.

Daarnaast is er iedere eerste maandag van de maand een inloopvergadering voor alle woonschepbewoners die meer willen horen of iets bespreken willen. De agenda van deze avond bevat de lijst van lopende zaken en wat verder ter tafel komt van de aanwezigen.

Locatie: H.W.Mesdagstraat 72a. Aanvang 20.00 uur. Iedereen is welkom. Als er een belangrijk thema te bespreken is, en veel mensen worden verwacht dan wijken we uit naar een grotere locatie.

Houd hiervoor de site: www.woonschepencomite-groningen.nl, je mailbox én je brievenbus (voor de nieuwsbrieven op papier) in de gaten!

De site is naast de vergaderingen het belangrijkste communicatie middel. We vullen die met alle relevante ontwikkelingen. Daarnaast verzorgen we bij belangrijke ontwikkelingen nieuws-emails en nieuwsbrieven op papier die worden rondgebracht net als deze krant.

- DOKX -

DRIJVEND DUURZAAM - DUURZAAM DRIJVEND

DROOGDOK 40 M

ZWEEDSE HAVEN - GRONINGEN

- ◆ **Onderhoud en reparatie stalen schepen i.s.m. SBG**
- ◆ **Bouw van betoncasco's**
- ◆ **Zelf aan het werk? Dok te huur vanaf € 100,--/dag**

Ook voor klein bergings-/hijswerk, én het dichten van lekkages, belt u:

DOKX
Koos Gremmen
Bornholmstraat 10 ab
9721 AX Groningen
Telefoon: 06 294 63 190

S SCHEEPSWERF **S.B.G.**
B
G

**ALLE WERKZAAMHEDEN
COMPLETE PROJECTEN
AGGREGATEN EN MOTOREN
DOKCAPACITEIT 40 METER
ZWEEDSE HAVEN GRONINGEN**

TEL 050 - 3119172 06-54651243
SCHEEPSWERF.SBG@HOME.NL

Bewoners Oosterhamrikkade maken plan voor hun kade

Groene stad en scheepvaarthistorie

Door Gonneke Bonting

Ten oosten van de Kapteynbrug en ten westen van de Zaagmuldersbrug meerden ooit schepen af die twee keer zo groot waren als de schepen die er nu liggen. Mooi om te laten zien, vinden bewoners. Ze willen de grijze kade omtoveren tot een groener gebied waar ook de scheepvaarthistorie van het kanaal wordt verteld.

Met tien woonschepen aan een groene stadstuin liggen. Bij elk schip een bordje met een foto van vroeger erop en het verhaal van het schip. Een wandelpad langs bankjes, fruitbomen en groentebakken. Dat is de toekomst van het stukje Oosterhamrikkade bij de Kapteynbrug als het aan Linda Nijlunsing en haar burens ligt. "Mijn buurvrouw Joos Vogels kwam met het idee om informatieborden te plaatsen bij de schepen, zodat mensen de geschiedenis van onze schepen en van dit gebied leren kennen. Dit gedeelte van de Oosterhamrikkade is hiervoor uitermate geschikt, door de combinatie kade-straat-kanaal en bebouwing. Deze bebouwing bestaat uit huizen in de bouwstijl Amsterdamse School en uit een langgerekte gebouw." Dat is het voormalige Distributiecentrum van het ziekenhuis. Nu wonen en werken er verscheidene kunstenaars", vertelt ze. "Ernaast staan de vroegere directeurswoning en de conciërgewoning. Dit complex is ontworpen door architect Maaskant en gebouwd in 1956."

Elkaar blijven kennen

Huig Maaskant tekende onder meer de Euromast, de Pier van Scheveningen, het Hiltonhotel in Amsterdam en meer bekende bouwwerken. Je zou dan ook verwachten dat de gemeente deze gebouwen beschermt. Maar daar lijkt het niet op. "Het gebouw is eigendom van een projectontwikkelaar in Den Haag, die zich vroeger de 'Hildersgroep' noemde", vertelt Linda. "Er liggen

plannen voor huisvesting van 146 studenten. Wij zijn daar tegen. Niet alleen vanwege de geluidsoverlast die veel mensen op een klein gebied met zich meebrengt. Geluid wordt verdragen over water. Maar ook omdat getalsmatige de verhouding tussen studenten en andere bewoners in ons deel van de wijk dan zoek is. Het verloop wordt te groot om elkaar te blijven kennen. Het liefst zouden wij het Maaskant-gebouw behouden. Als dat echt niet mogelijk blijkt, willen we graag dat een eerder ontwerp van de gemeente gebouwd: laagbouwwoonwoningen voor mensen die graag in de buurt van het UMCG willen wonen."

Floatlands

Intussen groeide het plan om iets moois te maken van het stukje stad ten oosten van de Kapteynbrug. "Dit is een fijne plek om te wonen en daar we doen veel aan", zegt Linda. "Met Kerst hangen we lampjes op onze schepen, we hebben plantenbakken geplaatst en we houden samen de kade netjes. Ik heb ook een paar floatlands gemaakt, waar watervogels op kunnen nestelen." Ze wijst naar de drijvende natuurtuintjes aan de overkant die de grauwe wand van de busbaan opsieren. Wat begon als een protest, onttaarde in een buurtinitiatief met als doel een wandelgebied te creëren waar voorbijgangers en werknemers van het UMCG gebruik van kunnen maken. "Het is de bedoeling dat niet alleen woonschipbewoners ervan profiteren", zegt Linda. "We willen, behalve de stad iets groener maken, de historie terugbrengen. Zowel van de wal als van de schepen. Want die historie is heel kleurrijk."

"Op dit moment zijn we volop in gesprek met de gemeente met als doel deze kade om te toveren in een prachtig stukje stad. Om de informatieborden te kunnen bekostigen zijn we op zoek naar sponsors"

advertentie tienkamp

Schipper tussen wal en schip

Familie Dulfer redt Joop Leicht

Joop Leicht, schipper van de Coby, die in de Noorderhaven ligt, wil langs deze weg de familie Dulfer in het zonnetje zetten. Op 19 april viel Joop letterlijk tussen wal en schip. Hij werd gered door Marian Kuipers -weduwe van voormalig WCG-voorzitter Jan Dulfer-, Fem en Mark Dulfer, die juist passeerden. Voor hen was het een zeer emotioneel gebeuren omdat Fem een paar jaar geleden een van haar beste vrienden heeft verloren nadat die vanwege een nooit opgehelderde oorzaak in de Noorderhaven is verdronken.

Joop Leicht, die al decennia lang in Groningen op diverse schepen heeft gewoond, viel tussen wal en schip toen hij zijn waterslang wilde pakken. Die hing op de kade. Volgens hemzelf raakte hij buiten bewustzijn toen hij zich voorover boog, als gevolg van zijn kwakkelende gezondheid. Daardoor tuimelde hij in het water.

Hij kwam bij bewustzijn, wist zich omhoog te werken en greep zich vast aan zijn schip, de Coby.

Op dat moment kwamen Marian, Fem en Mark over de Kijk in 't Jatbrug. Zij hoorden Joop om hulp roepen en bedachten zich niet. Met halsbrekende toeren tussen wal en schip wisten ze Joop te ondersteunen. Maar het door de hoogte van de kade was het onmogelijk om de onfortuinlijke schipper op de kant te krijgen. Joop had geen kracht meer in zijn armen en werd door Mark en Femke vastgehouden. Met hulp van toegesnelde omstanders werd Joop uiteindelijk op een balk gehesen die tussen wal en schip hing.

Nadat de gealarmeerde brandweer was gearriveerd werd Joop Leicht uiteindelijk tussen wal en schip uit getakeld. Na een dag in het ziekenhuis en nog wat bijkomen ten huize van Marian Kuipers keerde Joop weer terug op de Coby. De schrik zit er goed in en hij heeft zijn waterslang nu op een gemakkelijker toegankelijke plek opgeslagen.

Droogdok Groningen aan de Finse Haven is de ideale locatie voor onderhoud en reparatie aan uw woon- of werkschip.

Pak nu uw winterwinst...

Tijdelijk een hellingbeurt met 10% korting!

Dat is extra prettig kennismaken met Droogdok Groningen. Werkzaamheden die wij voor u kunnen uitvoeren zijn onder andere het schoonspuiten en opnieuw coaten van uw schip in het kader van regelmatig onderhoud, of het repareren van uw onderwaterschip. Schepen met een diepgang van twee meter kunnen probleemloos geholpen worden. Ook reparaties aan dek, zoals aan bolders of dekdelen, en het geheel of gedeeltelijk vernieuwen van roef of den, boeisels, berghouten en relingen behoren tot de mogelijkheden.

Heeft u vragen, wilt u meer weten of een afspraak maken voor een dokbeurt?

Kom dan even langs of bel 050-3137665

voor uitgebreide en vrijblijvende informatie over onze mogelijkheden en aantrekkelijke tarieven.

Bornholmstraat 18 9723 AX Groningen (voormalig Droogdok het Noorden)
Tel: 050 – 31 37 665 Fax: 0517 – 38 34 95
www.scheepswerftalsma.nl info@scheepswerftalsma.nl

Droogdok Groningen

Knip uit! Maak gebruik van deze...

WAARDEBON

- Tegen inlevering van deze bon 10% korting op een hellingbeurt bij Droogdok Groningen tijdens de wintermaanden december, januari en februari.
- Geldig van 01-12-2012 tot en met 28-02-2013.

10%
tijdelijk
winterkorting!

Droogdok Groningen is onderdeel van Scheepswerf Talsma, met vestigingen in Heeg en in Franeker, voor verbouw, reparatie en onderhoudsprojecten. Franeker is de locatie voor de grotere nieuwbouw, scheepssecties en offshore constructies.

Deze locatie heeft ondermeer de beschikking over hallen van 40 x 20 meter met een draagvermogen van 50 ton. Informatie vindt u op www.scheepswerftalsma.nl

LID VAN DE
NEDERLANDSE
JACHTBOUW
INDUSTRIE

Geke Veldman terug in Noorderhaven

Ze zullen wel op een fotocursus zitten

Geke Veldman, Noorderhaven-bewoonster van het eerste uur, vertrok met haar valkvet Otto III naar de Punt voor een uitgebreide opknapbeurt van haar schip. Onlangs kwam ze weer terug naar haar vertrouwde Noorderhaven en schreef haar gevoelens op in een gedicht.

Weer thuis

Zondag
Een diepe ontroering overvalt mij
Zo vertrouwd
Het geluid van de rondvaartboot
Heel vertrouwd zijn uitlaatdampen uitspuwt
Even de deur dicht
Over de kade allerlei fotografen
Vroeger dacht ik, ze zullen wel op een fotocursus zitten
Het licht, de hele dag anders
En het allermooiste - de afwisseling van vormen en kleuren
De bomen in herfstkleur
Alle gevelwanden rondom
Het water tussen de schepen
Het is een spel van vormen, ritmen, kleuren
Oh zo vertrouwd
En zo mooi!

Wat een rijkdom om hier in dit stukje stad te mogen wonen

Het diepste wat mij ook ontroert
De saamhorigheid met elkaar
Ook vanaf de wal
Na al het werk om mijn schip klaar te maken, weer zo thuiskomen

Noorderhaven – het is zo mooi!
En bijzonder

Geke

(advertentie)

Workshop verhaalschrijven

Voor € 30,= heb je echt een leuke morgen, middag of avond aan boord. Inclusief koffie, thee, wat lekkers en een kortingsbon voor 'Da's niks en andere lezerijtjes'. Met een Stadjerspas kost de workshop € 25,=.

Na afloop ga je naar huis met een hoop ideeën, de eerste versie van een verhaal en een compleet gedicht.

Meer informatie en opgave: gonnekebonting@home.nl

Verkoopbemiddeling bij woonboten

Zie ons aanbod: woonarken en woonschepen

Bureau Woonbootzoeker.nl

06 51 50 48 83

info@woonbootzoeker.nl

www.woonbootzoeker.nl

Huurbescherming wel of niet wenselijk?

Achterstallig onderhoud maar ook vrijheid

Door Gonneke Bonting

ROOD, de jongerenafdeling van de SP, kwam in het nieuws met klachten over slecht onderhouden woonarken waarop studenten wonen. Dat de huurders geen rechten hebben, vindt ROOD onacceptabel.

Een student zoekt een kamer in Groningen en loopt tegen een woonark aan die aan kamerbewoners wordt verhuurd. Grote kans dat hij dan denkt, ach, een ark of een huis, wat maakt het uit? Op deze manier worden tientallen woonschepen in de stad verhuurd. Veel van deze arken kampen met achterstallig onderhoud. "Twee bewoners van kamers op een woonark kwamen bij ons omdat er al verscheidene maanden geen dak meer op hun ark zat", zegt Eduard van Scheltinga, van de jongerenafdeling ROOD van de SP, in de stad. "We zijn daar ingedoken en ontdekten dat wie een kamer huurt op een woonark helemaal geen recht heeft op huurbescherming, zoals wel het geval is als je een kamer huurt in een huis. Dat heeft te maken met roerend en onroerend goed." Klaas Koetje beaamt wat Eduard zegt. "En ik begrijp dat de SP zich hierover zorgen maakt", zegt hij. "Maar er zit meer achter. Dat kamerbewoners op een woonschip geen huurbescherming genieten, komt doordat schepen niet onder het Bouwbesluit vallen. Huur je een kamer in een huis dan heb je wel huurbescherming omdat het pand waarin je woont onder dat besluit valt."

Bewust geen regels

Eduard ziet het liefst dat de verschillen in huurbescherming tussen kamerbewoners op het water en op de wal worden opgeheven door de regelgeving op dit gebied aan te passen. "Er is woningnood onder studenten", zegt hij. "Als die voor een deel opgelost kan worden doordat studenten op woonschepen wonen, is dat prachtig."

Landelijk zou dan de regelgeving zo moeten zijn dat beide soorten kamerbewoners dezelfde rechten hebben." "De Tweede Kamer is in het verleden nooit akkoord gegaan met het stellen van allerlei eisen aan schepen", vertelt Klaas. "Zelfs wanneer er wetwijzigingen werden doorgevoerd, is die vrijheid bewust in stand gebleven. Den Haag gaat ook nu heus niet overstag. En als eigenaar van mijn schip ben ik daar ook niet voor. Het ontbreken van dergelijke regels zorgt ervoor dat huurders geen bescherming genieten. Maar ook dat een eigenaar van een schip veel meer vrijheid heeft dan een huiseigenaar."

Weten waarvoor je kiest

Hoe dan ook komt de SP pas in actie als er meer huurders zijn die actief meewerken. "Zo werkt de SP", legt Eduard uit. "We willen mensen helpen als er een probleem opduikt maar alleen door ze te ondersteunen. Zodra er een groep huurders is die actie wil ondernemen, kijken wij wat we voor ze kunnen doen." Wat Klaas betreft, verandert de regelgeving niet. Toch ziet hij wel mogelijkheden om de woonarkmelkers aan te pakken. "Destijds kwam in het WCG-bestuur dit probleem aan de orde", zegt hij. "Toen is geopperd om eens te kijken of de veiligheid van de huurders wel gewaarborgd is. Als de gemeente dat zou doen, kan een aantal eigenaren van dergelijke woonschepen worden aangepakt. Een andere mogelijkheid die de gemeente heeft, is het checken van het aantal ligplaatsvergunningen per eigenaar. Iedereen mag er maar één hebben. Er zijn woonschipmelkers met wel veertig vergunningen." Ook voor jongerenorganisaties, zoals ROOD, ziet Klaas wel mogelijkheden. "Geef voorlichting!", stelt hij voor. "Ik zie de situatie voor de kamerbewoners niet verbeteren. Kiest een student voor het huren van een woonschip, dan moet hij van tevoren weten dat zijn rechtspositie zwak is. Dan kan hij een echte keuze maken."

WATERSPORTSPECIALIST SINDS 1875!

- Uitgebreid assortiment watersportartikelen
- Snel en goed bereikbaar
- Gratis parkeren voor de deur

Waterborg Active / Reitdiephaven 157
Groningen / 050-312 07 02
www.waterborg.nl

Burgers, buren en waterlui

Door Arnoud Hoogsteen

Ik sprak laatst een bewoner aan de wal die zeer teleurgesteld was in de gemeente. Die had aangedrongen op het uitvoeren van achterstallig onderhoud aan en rondom zijn huis. Daar was hij het niet mee eens, want dat is een individuele kwestie van eigen smaak, zei hij.

De gemeente had gedreigd om de twee auto's (zonder banden) op zijn kosten uit de tuin te halen, zijn eigen voortuin voor alle duidelijkheid. En diezelfde gemeente wilde ook dat het schuurtje afgebroken werd, omdat die gevaarlijk scheef stond (en gevuld was met vuilniszakken). Het gesprek werd nog interessanter toen hij vertelde over zijn betrokkenheid bij de buurt. Een gebied, zo groot als het bereik van zijn windbuks, was praktisch vrij gemaakt van schadelijke beesten (katten). Ook was hij actief in het bestrijden van overlast in zijn buurt. Hij had al diverse malen geklaagd over het lawaai van de grasmaaiers bij het onderhoud in de wijk. Dat had niks geholpen, want waarschijnlijk hadden ze hem door die oordoppen niet gehoord. Hij was teleurgesteld in iedereen en wenste vooral met rust gelaten te worden. De maatschappelijk werker, de buurtwerker, de politie, de buren, zijn familie; hij wilde niemand meer zien en ze kwamen zeker zijn huis niet in.

Het is verfrissend om af en toe een totaal andere mening te horen, nietwaar?
Toen ik hem vroeg wat hij het liefst zou willen, zei hij dat hij op een boot wil gaan wonen omdat dat de echte vrijheid was. En toen aan mij de zware taak om hem uit te leggen dat er inmiddels wel wat veranderd is aan die

vrijheid-blijheid van de waterbewoners. Zijn beeld komt blijkbaar van voor 1999. Sinds het afschaffen in dat jaar van de woonboten- en woonwagenwet, zijn gemeenten een paar soorten inwoners rijker geworden. Daar hebben ze als gemeente trouwens niet zelf om gevraagd. Al die inwoners in woonwagens en woonboten die verplicht aangesloten moeten worden op de nutsvoorzieningen. En al dat beheer van die woonomgevingen is daarmee ook een verantwoordelijkheid van de gemeente geworden, dat willen ze zelf niet, dat moeten ze doen.

We zijn nu zo'n veertien jaar verder; de riool-aansluitingen, de regels rond bijbootjes, de inrichting van de ligplaats, allemaal allang voorbij het gedogen en allemaal, zij het wat moeizaam, ingepast in wet en regelgeving. Je hoort er inmiddels gewoon helemaal bij als waterburger, maar wil je dat eigenlijk wel? Er is weliswaar geen weg terug, maar misschien wel eentje vooruit. Als we alle inwoners op het water als inwoners van een eigen stadswijk zien, zouden in die stadswijk ook eigen voorzieningen kunnen komen, zoals in elke wijk. Misschien zo iets als een buurthuis, een buurtschip dus, voor ontmoeting en een mooi kantoortje voor de havenautoriteiten etc., we bedenken wel wat. En misschien wel met een gastengedeelte om mensen de kans te geven om te kijken of wonen op het water ook iets voor ze is. Ik ken wel iemand die dat wil, maar die heeft het liefst een eigen boot met een schuurtje en een tuintje. Geef maar door als je iets weet.

De Jacoba voer door het Göteborgkanaal

‘Achtenvijftig sluizen zonder één krasje’

Door Gonneke Bonting

Ze ligt alweer een paar maanden in de Oosterhaven, de platbodem Jacoba. Voor de tweede keer overwinteren Marjon Messie (57) en Kees Zwaan (59) in de stad. Vorig jaar voeren ze met de Jacoba naar Zweden, dwars door het Götakanaal met zijn 58 sluizen. Marjon vertelt erover en vergelijkt wat ze tegenkwamen afwisselend met Griekenland, Engeland, Canada en de Wadden.

In mei vaart de Jacoba via Delfzijl het Wad op. “Verder dan de Waddenzee waren we nooit bij het Nederlandse vasteland vandaan geweest met de Jacoba”, vertelt Marjon. “De eerste grote uitdaging kwam tussen Polen en Zweden. Om het eiland Bornholm te bereiken, moesten we zo’n twaalf uur achter elkaar doorvaren. Het waaide flink. Windkracht 8 terwijl we 5 hadden verwacht. We zagen erg grote schepen en verder alleen maar zee. Ik stond aangeliend achter het stuurrad. De golven waren huizenhoog. We hadden het zeil gereefd.” Ze glundert terwijl ze vertelt. “Ja, da’s echt genieten”, zegt ze. “En dan kom je op Bornholm aan, dat lijkt wel een Middellandse eiland.”

Wildvaren

Vanaf het begin oogsten ze veel bekijks met hun schip. “In Zweden zie je weinig oude houten schepen”, vertelt Marjon. “Zo’n zeilschip van 40 ton met een zeil, fok

zes tot acht keer zo groot als het IJsselmeer”, vertelt Marjon. “Maar het Götakanaal is op sommige plekken héél smal.”

Indrukwekkend zijn de 58 sluizen in het kanaal. Ze laat foto’s zien van een hele serie sluizen achter elkaar waardoor schepen als het ware een trap afdalen. Bij een foto stopt ze met bladeren. “Ik ben de stuurvrouw”, zegt ze. “Dat levert me vaak applaus en andere leuke reacties op. Kees doet het zwaardere werk, zoals hier. Er komt behoorlijk wat water de sluisdeur binnen.” Op de foto staat Kees op het achterdek geconcentreerd twee lijnen strak te houden. En dat dan 58 keer.

Traxieritje

Onderweg van oost naar west zien Kees en Marjon niet alleen water, schepen en veel mooie natuur. “Culturele dingen vinden we heerlijk. Als er ergens iets te doen is, willen wij erbij zijn”, zegt ze. “We hebben musea gezien en festiviteiten bezocht. Ik lees me altijd goed in als we ergens naartoe gaan. Dan weet je waar iets leuks te doen is.”

Bij het slot in Läckö krijgen ze cultuur op een presenteerblaadje. “We lagen voor anker en konden zo met ons bijbootje naar het kasteel varen. Eigenlijk lig je er in de slotgracht, maar dat is dan het enorme Vänemmeer. Maar liefst honderd meter boven de zeespiegel.”

Kort daarna verlaat de Jacoba Zweden, via Göteborg. Op het Kattegat verwisselen ze het Zweedse vlaggetje voor een Deense. Langzaamaan gaat de kust weer meer op de oude vertrouwde Wadden lijken.

Rijdt op Vlieland de bagagewagen van camping Stortemelk met een paard ervoor, op de Deense Waddeneiland Tunø vervoert een ‘traxie’ passagiers. Een tractort met

een aanhanger waarop de traxiechauffeur een gezellig zitje van tuinbanken heeft gemonteerd.

Ze zien jonge walvisjes, redden een gestrande huiler in nood, doen verschillende eilandjes aan en genieten nog een paar weken van heerlijke zeiltochten voordat ze bijna een half jaar na hun vertrek via Delfzijl het Nederlandse vasteland weer binnenvaren.

Thuiskomen

Terugkijkend ziet Marjon duidelijk hoe belangrijk het is dat je elkaar blindelings vertrouwt. “Het lijkt misschien raar, maar als iemand roept dat ik moet bijsturen, doe ik het niet. Totdat Kees het zegt”, zegt ze verontschuldigend. “We zijn zonder één krasje door al die sluizen gegaan.” Kees en Marjon kennen elkaar van de zeilvereniging in Elburg waar ze als kind zeilden. “Toen ik 13 was en Kees 15 begon onze relatie”, vertelt ze. Die relatie duurt, opgeteld, tien jaar. “We hebben eerst twee jaar verliefd hand in hand gelopen. Daarna maakte ik de verkering uit. Mijn vader vond me te jong en verzekerde me dat ik Kees heus wel weer zou tegenkomen als hij de ware was.” Ze trouwden allebei met een ander en stichtten een gezin. Beide huwelijken eindigden in een echtscheiding. Acht jaar geleden paktten ze de draad weer op. “Dertig jaar nadat ik het uitmaakte, raakte het weer aan. Dat voelde voor mij als thuis komen. Nog later kochten we de Jacoba en gingen op pad.” Groningen is voor haar ook een soort thuis komen. “Mijn grootouders woonden in de stad, ik ben hier geboren en heb er een jaar gewoond. En nu wonen we ’s winters in de Oosterhaven.”

Meer lezen: <http://opreismetonzecoblogspot.nl/>

en kluiver waarop alleen wij tweeën varen, vinden ze bijzonder. Ze willen van alles weten. Waarvoor de zijzwaarden dienen, of we echt met dit schip uit Nederland zijn komen varen en waar de bemanning is. Dat levert leuke contacten op.” Het stel heeft geen haast en blijft op verschillende plaatsen wat langer liggen om ‘de rimboe te verkennen’. “Het scherengebied, met heel veel rotseilandjes is schitterend. En ook spannend. Vaak past het allemaal maar net. In het begin volgden we keurig de boeien, maar later zijn we gaan ‘wildvaren’. Kees zat hier met de laptop en ik stond aan het stuurrad”, zegt ze en wijst naar de navigatietafel vlak naast de ingang van de kajuit. “Dan zei hij: ‘Iets naar rechts, nu naar links’ en ik stuurde meteen bij. Spannend en een kwestie van elkaar volkomen vertrouwen.”

Schepen de trap af

Ze gaan de lange, smalle baai in om Valdemarsvik te bezoeken. “Veel mensen varen er voorbij, maar de plaats is heel erg de moeite waard”, vindt Marjon. “Het is een van de weinige plaatsen in Zweden waar nog oude houten visserskotters liggen.” De Jacoba blijft er drie dagen liggen en vaart daarna de hele baai weer terug naar Oostzee.

En van daaruit Zweden weer in. “Met een Zweeds vlaggetje in de mast”, zegt Marjon. “Dat doen we keurig, de rood-wit-blauw in de top en in elk land een klein landsvlaggetje in de mast.”

Zweden blijkt een land van uitersten. “Een meer is vaak

Maria Staal op WinterWelvaart

Anekdoten op zee

Schrijfster en wereldzeereiziger Maria Staal uit Haren hield een lezing tijdens WinterWelvaart. Daar vertelde ze hoe zij op een schip woonde. Een heel andere manier dan de meeste Woonschepenkrantlezers.

Iedereen naar WinterWelvaart geweest? Misschien heb je dan de lezing bijgewoond van Maria Staal. Maria vertelde over de reizen die ze maakte als passagier aan boord van containerschepen. Ze voer in 26 dagen naar Australië en verzamelde onderweg allerlei wetenswaardigheden en folders over de dingen die ze tegenkwam.

Al dat materiaal bundelde ze voor volgende passagiers, als een soort reisgids. De reder nodigde haar uit om een andere reis mee te maken en onderweg een reisgids te schrijven voor toekomstige passagiers.

Over haar ervaringen en belevenissen tijdens die reis schreef ze een boek: Tussen containers en tijdzones. Tijdens de lezing bij WinterWelvaart liet Maria foto's zien en vertelde verschillende anekdoten over de dingen die ze meemaakte terwijl ze over de wereldzeeën zwierf.

Haar boek is te koop in boekwinkels en bij het Scheepvaartmuseum. Meer informatie over Maria: www.mariastaal.com/nl/

Twee jaar lang intensief klussen

'Ik heb alles opnieuw betimmerd'

Door Gonneke Bonting

In de Noorderhaven ligt de Albatros van Harmen en Karina Riemer. Harmen redde het van de sloop en liet op de werf het staalwerk opknappen. Hij strippte het hele schip en betimmerde het opnieuw. Wie binnenkijkt, ziet dat Harmen 'gouden handjes' heeft.

"Ik zou het zo weer opnieuw doen", zegt Harmen Riemer. Hij vertelt over zijn 24 meter lange schip 'De Albatros', waarop hij in de Noorderhaven woont met vrouw Karina, dochtertje Ninthe en springer spaniel Tommy. Acht jaar geleden kocht hij het schip van Kars Thaden en sleepte het daarmee onder de sloophamer vandaan. "Ik heb het hele schip gestript", vertelt Harmen. "Het was betimmerd op een manier die me helemaal niet aansprak. Rommelig." Op de werf werd het vlak afgekeurd, maar de spanten bleken goed. "Ik wist dat het schip behoorlijk verrot was", zegt hij. "Het keuren van de spanten was heel spannend. Als die ook verrot waren geweest, had het alsnog gesloopt moeten worden en was ik voor een paar duizend euro het schip ingegaan." Het staalwerk werd in vier maanden tijd opgeknapt op de werf en daarna kon Harmen zich helemaal uitleven. Hij begon met het aanbrengen van een vloer. "Daarna ging ik aan de slag met de indeling", vertelt hij. "Ik ben meteen na de middelbare school bij mijn vader in de zaak gekomen. Misschien is dat wel één van de redenen om aan zo'n project te beginnen. Al mijn creativiteit kon ik nu kwijt in iets wat helemaal van mezelf was."

Originele bedstee

Een grote leefruimte moest er komen, dat stond vast. "Ik houd niet van kleine hokjes, zoals je wel eens ziet op schepen", zegt Harmen. De ruimte is inderdaad riant. Het meterslange aanrechtblad valt nauwelijks op. Hij bouwde een ruime hoekbank en wie aan de eettafel wil zitten, kan kiezen uit een 'gewone' stoel of een zelfge-

bouwde bank die aan de wand vast zit. "Toch zijn er nog drie kamers, behalve deze ruimte", vertelt Harmen. Hij laat de ruime douche zien en loopt door naar zijn trots: het roefje.

"Die stond niet in verbinding met het ruim", legt hij uit. "Er was een stalen schot tussen de roef en de woonruimte. Daarin heb ik een doorgang gemaakt." Via een smalle gang waar twee bedden heel geraffineerd zijn ingebouwd, stap je het roefje in. Daar waan je je jaren terug. "De oorspronkelijke betimmering zat er nog in maar was verrot. Ik heb goed gekeken hoe alles in elkaar zat en daarna de boel gesloopt en opnieuw betimmerd op de originele manier, inclusief de bedstee. Die heb ik wel ietsje breder gemaakt", zegt hij. "Best een ingewikkelde klus omdat de nieuwe stuurinrichting eronder zit." De kleuren zijn niet origineel maar wel zo gekozen dat ze een ouderwetse sfeer oproepen. Drie maanden is hij met deze ruimte bezig geweest.

Inzichten

"In totaal heb ik twee jaar aan het schip gewerkt", vertelt Harmen. "Elke fase vind ik leuk. Het ontwerpen maar ook het bouwen. Je krijgt telkens nieuwe inzichten." "Het wonen op deze manier vinden we ook heerlijk", vult Karina aan. "De houtkachel, de muntjesautomaat voor elektriciteit en afgelopen winter natuurlijk het ijs." Toen Karina zwanger was van Ninthe bouwde Harmen centrale verwarming in. Een vereiste voor de baby, vonden ze. Of ze 'altijd' op een schip willen wonen, kunnen ze niet zeggen. "We zien wel", zegt Harmen. "Net als het betimmeren van het schip is ook het wonen erop met een kind een uitdaging. Wie weet, wordt het anders als Ninthe gaat lopen, het kan ook zijn dat het prima gaat." "Niet ieder kind is gelijk", beaamt Karina. Ze filosoferen even verder. Ach, een huis verbouwen, ziet Harmen ook wel zitten.

(advertentie)

Editha Vennik's

"Akkoord aan boord"

a/b Jozephina

Info: www.muzeikinbedrijf

Jaarvergadering 2012

Het WCG hield dit jaar op 9 mei 2012 de jaarvergadering.
Door Paula Mulder

Opening en vaststelling van de agenda

Albertien opent de vergadering en heet iedereen welkom.

Verslag jaarvergadering 2011

Riolering Woonschepenhaven: steigers in plaats van vlonders.

Financieel jaarverslag 2011

Kascommissie bestond uit Marjon Luitingh en Tonny Horst. Zij hebben alle bonnen en bankafschriften gecontroleerd. De boekhouding zag er goed uit en er zijn geen zaken gevonden die niet klopten.

Advies is gegeven om de jaarrekening op te maken nadat de ING de jaarafsluiting heeft opgesteld omdat daardoor toch hiaten in de jaarrekeningen zitten.

In de vergadering wordt de jaarrekening goedgekeurd en wordt Albertien gedechargeerd van de verantwoordelijkheid betreffende de jaarrekening 2011. Tonny en Marjon zullen ook het komende jaar de kascommissie vormen.

Inhoudelijk jaarverslag 2011

Er zijn geen opmerkingen over het jaarverslag.

Bestuursverkiezing

Aftredend gedurende 2011: Bea van de Sleen (niet aanwezig).

Niet herkiesbaar op eigen verzoek: Klaas Koetje. Klaas wordt bedankt voor zijn grote inzet en betrokkenheid. Hij krijgt een magnum rode wijn en een grote bos bloemen voor Marie Jeanne.

Herkiesbaar: Ed Lankhorst en Kees van den Donker
Beide heren zijn unaniem herkozen.

Voortgangsrapportage omtrent het riool

Afgelopen jaar is fase 2 afgesloten. De schepen vallen onder het onderhoudscontract van 3 jaar. Deze onderhoudstermijn is ingegaan in 2011 en eindigt dus in 2014. GertJan blijft aanspreekpunt voor calamiteiten. Voor de woonschepenhaven gaat de garantietermijn pas in NA aansluiting op de riolering.

Hoornse diepje: de gemeente heeft voorlichting gegeven aan de bewoners.

Woonschepenhaven: persleiding wordt aangelegd als de steigers zijn vervangen. Wanneer dit gaat gebeuren is niet bekend.

Noorderhaven: Oranjewoud heeft een startnotitie geschreven waarna het WCG aangedrongen heeft op een inventarisatie. Deze inventarisatie is op één schip na afgerond. Hierbij werd gekeken welk systeem (IBA of afzuigsysteem met vuilwatertank) het best aan boord past. De meeste eigenaren willen een vuilwatertank. De

gemeente wil een de aanleg van een IBA niet volledig vergoeden, maar er is wel afgesproken dat de aanleg gebeurt net zoals fase 2, dus volledig vergoed. Komende maand zal het traject voor de Noorderhaven verder uitgevoerd gaan worden.

Vraag: Komt er voor de Noorderhaven ook zelfwerkzaamheid? GertJan denkt van wel, maar er is nog geen beleidsplan, dus de toezegging is er nog niet. GertJan zal het meenemen in het verdere overleg. De rechten van de Noorderhavenbewoners moeten hetzelfde zijn als de bewoners van fase 2.

De vergoeding van IBA's en zelfwerkzaamheid zijn grote aandachtspunten voor het verdere proces.

Vraag: is er ook nog contact over het lopende traject (fase 2)? Lopende diep 1005 en Eendrachtskade 1005 zouden maanden geleden al aangesloten kunnen worden aan de kade. Er is bij GertJan hierover niets bekend. Er moet zelf contact met de gemeente opgenomen worden.

Voortgangsrapportage omtrent project Wonen op Water

Het WCG-projectplan 2030 van het bestuur is vorig jaar gepresenteerd tijdens de jaarvergadering. In samenwerking met een aantal architecten is hier het 'water als drager' plan van gemaakt dat meedeed met de prijsvraag voor het Suikerunie terrein.

Klaas en Albertien hebben intensief meegewerkt met de gemeente.

Begin april heeft er een incident plaatsgevonden waarna Klaas besloten heeft om zijn werkzaamheden in het kader van Wonen op Water per direct te beëindigen, later gevolgd door zijn beslissing om ook de werkzaamheden voor het WCG (helaas) te stoppen.

Project zit in de afrondende fase. Anne Helbig (watercoördinator) en Ronald Klaassen (beleidsmedewerker) zijn de stukken aan het schrijven. Albertien en Kees werken hieraan mee en houden de boel goed in de gaten. Het project is opgebouwd uit 4 werkgroepen en een kern-team. De onderwerpen van de werkgroepen, met de stand van zaken:

Tarifiering/zonering; eindresultaat zoals opgesteld door Klaas

Commerciële kamerverhuur: conform plan 2030
Ruimtelijke ordening: conform plan 2030; toezegging 430 ligplaatsen, 5-meterregel zal worden toegepast en gebieden voor nieuwe ligplaatsen zijn bestempeld
Systeem en organisatie (onder andere inschrijving bij DIA) Albertien en Klaas zijn geen onderdeel van deze werkgroep omdat de werkgroep interne zaken behandelt.

Het kan nu 2 kanten uit: of er komt een plan waar we het in hoofdlijnen mee eens zijn, of een waar we het niet mee eens zijn, dan is het plan geflopt. We hopen op het eerste.

Is het tweede het geval, dan hebben we, naar aanleiding van het plan 2030, geen mandaat om het plan te ondertekenen en dat zullen we dus dan ook niet doen. Op de 1e maandagavonden van de maand in de Mesdagstraat bespreken we de voortgang en Klaas heeft toegezegd om juridisch advies te geven.

Aanstaande woensdag is er weer overleg over de lopende zaken op ROEZ met alle betrokkenen (riolering, woonschepenhaven, enz.).

Vraag: wat zijn de kernpunten van het project?

Behoud vrijhaven Noorderhaven, meerdere (vrij)havens, mogelijkheid van ligplaatsen in eigendom buiten openbaar vaarwater.

Toelichting van Klaas:

In december zou een voortgangsrapportage gestuurd moeten worden naar de wethouders. Anne Helbig heeft die voortgangsrapportage geschreven waarin op een nette manier kritiek over de betrokken ambtenaren stond. Ambtenaren deden onder andere hun (huis)werk niet en kwamen niet of te laat op de vergaderingen. Anne heeft van het hoofd ROEZ de opdracht gekregen om de voortgangsrapportage te herschrijven, er mocht geen kritiek over ambtenaren in staan. De voortgangsrapportage is niet herschreven. Het traject is wel doorgegaan.

Begin februari was er het zogenaamde werkatelier met WCG, woonschepenhaven, ondernemers en diverse ambtenaren. Van hieruit zijn een aantal opties ontstaan om het aantal ligplaatsen uit te kunnen breiden. Er is ook gesproken over ligplaatsen in eigendom. Nu zijn we volgens het bestuursrecht beschermd. Bij een ligplaats in eigendom is die publieksrechtelijke bescherming weg. Klaas heeft bedenkingen over de voortgang van het proces. Klaas zal het WCG zijn visie op het stuk geven en zal zijn eigen plan richting de politiek trekken.

Vraag: vrijdag zit het bestuur bij de wethouders. Hoe gaan we de voortgang van het proces bij de wethouders bespreken?

Albertien reageert: naar aanleiding van de voortgangsrapportage die niet naar de wethouders is gestuurd hebben Albertien en Klaas een eigen voortgangsrapportage geschreven. Als het goed is, is onze voortgangsrapportage wel naar de wethouders gestuurd. Vrijdag zullen we horen of dat het geval is. Naar de wethouders zal volledige openheid van zaken gegeven worden.

Hans: vorig jaar februari is er een klacht neergelegd bij de burgemeester over het functioneren van een aantal ambtenaren. Tot op heden is er geen reactie gekomen. Wees dus gewaarschuwd dat er onzorgvuldig wordt omgegaan met klachten.

Het bestuur heeft besloten om nog wel door te gaan met het traject om bij de laatste fase betrokken te blijven. Nu eerst afwachten op het eindstuk en daar op reageren. Albertien heeft vertrouwen in een goed stuk. Het stuk wordt geschreven door Anne Helbig en Ronald Klaassen. Naar aanleiding van de samenwerking van het afgelopen jaar heeft Albertien vertrouwen in de kunde en de goede intentie van deze heren.

Wat gebeurt er als het WCG geen handtekening onder het stuk zet?

Klaas denkt dat het stuk ook zonder onze handtekening verder wordt uitgewerkt.

Albertien licht toe dat het uitgangspunt is dat er een stuk komt waar het WCG mee akkoord gaat.

Dan is er een stuk dat niet gedragen wordt door de bewonersvertegenwoordigers.

Wat verder ter tafel komt / Rondvraag

Tonny: mensen die de Noorderhaven in komen, moeten iets ondertekenen dat niet in de VOV staat.

Het document staat op de agenda om te bespreken aanstaande woensdag. Uitgangspunt is gelijkheid in rechten voor alle bewoners van de Noorderhaven.

Jacco: De zaak over het bestemmingsplan Oosterhamrikkade is weer actueel. Na alle bezwaarprocedures tot en met de raad van state te hebben doorlopen is de gemeente Groningen nu begonnen met een nieuwe ronde. Het oude plan en de procedure zijn van tafel. Alle belanghebbenden gaan plannen maken (zogenaamde co-studio) naar aanleiding van initiatief van de gemeente. Er is een nieuwe projectleider op de zaak gezet. De vraag is of er een nieuw bestemmingsplan moet komen. Er moet een voorstel naar de raad gaan dat in de co-creatie wordt gemaakt.

Simon: Hoe is het met het Ferrorent schip?

Klaas licht toe: Ferrorent heeft de zaak ingetrokken. Tot 1 juni heeft Ferrorent de tijd om het schip weg te halen. Daarna moet de provincie handhavend gaan optreden.

Tonny: ik heb een woonboot die ik nergens mag slopen. Andere woonboten worden her en der gesloopt. Kunnen jullie het daar over hebben tijdens het overleg met de gemeente?

Dit zal aanstaande woensdag gedaan worden.

Marco: maakt zich zorgen over de opmerking die in de werkgroep systeem en organisatie is gemaakt over ligplaats aankoop. Als Noorderhaven bewoners € 50.000,- moeten betalen voor een ligplaats gaan mensen dat niet doen. GertJan licht toe dat dit nu al geldt voor schepen met een vaste ligplaats. Alleen gaat het bedrag niet naar de gemeente maar naar de vorige eigenaar. Albertien licht toe dat wij ons natuurlijk inzetten dat dit niet gaat gebeuren.

Hans: revitalisatie en onderhoud wordt door elkaar gehaald als het de gemeente uitkomt. Wees gewaarschuwd dat de gemeente termen om kan draaien

Sluiting

Albertien sluit om 21:30 de vergadering

project WOW2025

“Wat er leeft op het water” in de wachtkamer

Albertien van Dijk

Woonbootmagazine, het blad van de LWO, kopte in het augustusnummer dit jaar: Groningen: plannen maken: altijd leuk! Een heel positief artikel trouwens. Maar de titel zou ik willen veranderen in: Groningen plannen maken, een kwestie waar wel heel veel geduld voor nodig is.

Op onze jaarvergadering in mei bespraken we de stand van zaken op dat moment, zie hiervoor het verslag in deze krant. De werkgroepen waren klaar, er werd afscheid genomen van de externe projectleider Harry van Ommen en het schrijven van (tot op heden november 2012) 3 conceptversies van het plan voor de gemeenteraad begon.

Het WCG-DB kon zich in hoofdlijnen vinden in versie 0.1 maar wel met een flink aantal aanvullingen en discussiepunten. Vervolgens werd het stuk in 2 zittingen met het WCG-AB besproken de laatste keer inclusief het commentaar van bewoners, nadat deze versie via de WCG-site kon worden opgevraagd door alle bewoners van woonschepen.

Er werd een gezamenlijk schriftelijk commentaar opgesteld en gepresenteerd in het kernteam van september.

Vlot daarna ontving het bestuur de conceptversie 0.3 die nog werd voorgelegd aan de wethouders De Vries en Visscher net voor het college in zwaar weer kwam. Deze versie hebben wij niet ter bespreking aangeboden omdat er inmiddels een versie 0.4 op stapel staat. Het gaat daarbij met name om de aansluiting van onze woonvorm als wijk op de gemeentelijke organisatie en dat op korte termijn. Op zich een goede ontwikkeling zij het dat het niet meer kwam tot bespreking van dit concept met deze wethouders, omdat inmiddels het college was gevallen en we waarschijnlijk te maken krijgen met twee nieuwe portefeuillehouders. Het wachten is op het definitieve plan dat B & W voorlegt aan de gemeenteraad.

Het project zit dus in de wachtkamer, en de uitspraak uit de jaarvergadering geldt nog: Het kan nu 2 kanten uit, of er komt een plan waar we het in hoofdlijnen mee eens zijn, of een waar we het niet mee eens zijn, dan is het project alsnog geflopt.

Als er beweging komt laten we dat weten. Let op de mail, de site en de nieuwsbrieven!

Riolaansluiting

Nog drie gebieden te gaan

Door Gert-Jan Braas

Met het afsluiten van fase 2 voor het aanleg van het riool in Groningen-stad, is de werkgroep in wat rustiger vaarwater gekomen. Het project fase 2 zit nu een aardig eind in de garantietermijn. Die duurt nog tot in 2014.

Voor een groot aantal schepen in fase 1 (de schepen in het Hoendiep) loopt de garantietermijn op zeer korte termijn af. De gemeente zal de desbetreffende bewoners in dit kanaalvak met een brief op de hoogte brengen. Er zijn voor fase 2 nog een paar losse eindjes die per schip worden afgehandeld. Zo valt de aanleg aan boord van een schip aan de Hoornsedijk nog onder deze regeling.

Woonschepenhaven

Er zijn drie gebieden die nog aangesloten moeten worden: de woonschepenhaven, het Hoornsediepje en ten derde de Noorderhaven. Voor wat betreft de woonschepenhaven is er geen voortgang te melden. Zolang de haven niet opnieuw is ingericht en er geen persleidingen zijn aangelegd, blijft er op het oppervlaktewater geloosd worden. Omdat het een afsluitbare haven is, en daarom geen onderdeel van het openbaar vaarwater, heeft het waterschap daar geen problemen mee. Een snelle voortgang in de woonschepen haven wordt niet verwacht.

Hoornsediepje

Het Hoornsediepje is geïnventariseerd. De wensen van de bewoners zijn gehoord en per ligplek is vastgesteld wat de behoeften en mogelijkheden zijn. Het offertetraject is op moment van dit schrijven (half november, red) vrijwel afgerond en de verwachting is dat de aannemer in december contact opneemt met de bewoners over de verdere gang van zaken. De wens van enkele bewoners om gebruik te maken van een alternatieve zuivering - Helofieten filter- is geblokkeerd door het waterschap. Vrijwel alle schepen zullen met behulp van een conventionele installatie verbonden worden aan het riool.

Noorderhaven

De Noorderhaven is een wat complexer project. De gemeente heeft een inventarisatie laten uitvoeren voor wat betreft de wensen van de bewoners en de technische mogelijkheden aan boord van de schepen. Wat wil een bewoner, en wat is er aan boord mogelijk? Dit om voor het komende offertetraject duidelijk te krijgen waarop een aannemer kan inschrijven. Verder was het ook de bedoeling om duidelijk te krijgen of een aannemer de werkzaamheden aan boord veilig kan uitvoeren en of de installatie daarna ook naar behoren in bedrijf kan zijn.

Hieruit is naar voren gekomen dat de technische installatie niet bij alle schepen op een aanvaardbaar veiligheidsniveau is. Om dit probleem op te lossen was de gemeente van plan om voor aanvang van het project de bewoners van de Noorderhaven de gelegenheid te geven de technische installatie aan boord van hun schip te laten controleren. Dit zou kosteloos en op vrijwillige basis moeten gebeuren. Er is hiervoor een brief geschreven maar tot op heden is deze niet rondgestuurd.

IBA

De gemeente is ook tot de conclusie gekomen dat voor het goed in bedrijf houden van de rioolinstallaties een goed werkende stroomvoorziening met de wal noodzakelijk is. Dit geldt vooral voor de IBA-installaties omdat een lange stroomonderbreking fataal zou zijn voor de bacteriecultuur in het apparaat. Omdat werkzaamheden die hiervoor uitgevoerd moeten worden in hoge mate gerelateerd zijn aan andere projecten, zoals het project ‘van kade tot kade’, is besloten het opstarten van het project af te houden totdat duidelijk is wat de consequenties en oplossingen zijn en hoe deze uit te voeren.

Walstroomvoorziening

Het WCG onderschrijft de noodzaak voor een goed werkende walstroomvoorziening, maar dan vooral in algemene zin. Koppeling van de aanwezigheid van een ‘gegarandeerd ononderbroken stroomvoorziening’ aan het beginnen met de werkzaamheden aan boord van de schepen is volgens ons overbodig. Met de kennis die wij hebben opgedaan tijdens de eerdere fasen van het project stellen wij vast dat een goed aangelegd systeem meerdere dagen kan ‘overleven’ op alleen een paar accu’s. Wij dringen er dan ook bij de gemeente op aan om de wal-werkzaamheden los te koppelen van de werkzaamheden op de schepen en in ieder geval een aanvang te maken met de laatstgenoemde.

Winter

Het WCG heeft altijd aangedrongen om voortgang te maken en zeker de onderdelen die uitgevoerd kunnen worden uit te gaan voeren. We hopen dat we de Noorderhavenbewoners op het moment dat ze deze krant lezen, al hebben kunnen informeren over positieve ontwikkelingen met betrekking tot de afvalwaterzuivering. Rest mij dan nog een iedereen een mooie winter te wensen. Controleer de warmtelinten en wat er dan ook maar nodig is om bevrozing te voorkomen. Ik moest vorig jaar nog even acuut aan het werk om dat goed voor elkaar te krijgen. Er bleek toch nogal wat meer stilstaand en onverwarmd water te zijn dan ik dacht. Deze winter heb ik het beter voor elkaar. Hoop ik.

Onderhoudsbedrijf Younes

Voor alle schilderwerkzaamheden speciaal voor schepen en woonarken,
onder en boven water, binnen en buiten
Informatie en afspraak:

Bel Younes: 06-57232704

enkele recente schilderwerkzaamheden:

Rival

Havornen

Noorderzon

www.onderhoudsbedrijfyounes.nl

Onderhoudsbedrijf Younes
Verlengde Willemstraat 4
9725AW Groningen

Woonschepencomité Groningen

Jaarrekening 2011

Debet

Saldo ING per 1 januari 2011	€ 2.845,38
Saldo rente plus rek. 1 januari 2011	€ 8.549,18
Subsidie gemeente Groningen	€ 1.368,50
Rente renteplus	€ 234,30
Advertenties	€ 835,00

Totaal €13.832,36

Credit

Post 1 : activering	€ 607,55
Post 2 : communicatie	€ 2.661,22
Post 3 : Algemene kosten	€ 334,79
Saldo ING per 31 december 2011	€ 1.393,73
Saldo rente plus rek. per 31 december 2011	€ 8.835,07

Totaal €13.832,36

Voor accord kascommissie dd. 16 mei - 2012
Albertien van Dijk-Milatz

Bijbootjes

Gezocht

Boot te huur

Nette, werkende jongeman zoekt
een woonboot/ark om te huren.
Per direct.

Auke de Boer
06 43 45 77 54

Te koop

Rookgasafvoerkanaal

Ik heb mijn oliekachel vervangen
door een combiketel. Daardoor
heb ik nu een ander rookgas-
afvoerkanaal op het dak. Volgens
de lood-gieter is het pijpje van
de oliekachel meer dan €100,=
waard. Op mijn aanbod op Markt-
plaats t.e.a.b. reageert helemaal
niemand. Wie hem kan gebruiken,
mag hem hebben.

Gonneke Bonting
a/b Hoop doet leven
Telefoon 06 51 46 20 02
Mail: gonnekebonting@home.nl

Winnend idee Suikerunie

Woonschepenwerf Groningen

Door Renske de Jonge

Koos Boertjens maakt luchtfoto's. Geert Baven maakt websites. Beiden dienden een idee in voor de prijsvraag van het Suikerunie terrein met als opdracht: maak van het suikerfabriekterrein de meest aantrekkelijke plaats van het Noorden! Uit een totaal van 179 inzendingen heeft de jury in januari 2012 vijftien ideeën voorgedragen als collectieve winnaar. Het idee van Koos hoorde daarbij. Het idee van Geert niet. Het idee van het WCG (zie kader) ook niet. De plannen op tafel.

Met de watertaxi van Station naar Suikerunie; Verwaarloosde woonboten van studenten weg uit de binnenstad; Directe doorvoer naar het wad. Dit is een greep uit het winnende plan 'Woonschepenwerf Groningen'. Maar het belangrijkste onderdeel van het plan is de 'doe het zelf-werf'.

Het idee van Koos: Woonschepenwerf Groningen

Het Suikerunieterrein ligt aan het water en biedt daarmee de mogelijkheid voor bezitters van een woonschip gedurende een lange tijd aan de woonboot te klussen. Zonder overlast te bezorgen aan omwonenden. Voor de ligplaats, stroom en faciliteiten wordt betaald. Er wordt voorzien in een helling of dok voor onderhoud aan het onderwaterschip. Dankzij dit idee zal het stadsbeeld op den duur aanzienlijk verbeteren, omdat eigenaren van woonschepen de mogelijkheid krijgen zelf achterstallig onderhoud weg te werken.

Suikerpot gewonnen

Tijdens de prijsuitreiking ontmoetten Koos en Geert elkaar. "Ik kreeg een prachtige prijs, namelijk een suikerpot" vertelt Koos, en Geert stormde op me af bij het horen van mijn idee: "wat een prachtige kans voor de woonschepenwereld!" Geert en Koos besloten het concept samen verder te gaan uitwerken. Ze blijken elkaar mooi aan te vullen, Koos steeds meer in de rol van 'mentor' ("ik hoef geen werfbaas te worden") en Geert als zijn 'secondant'. Geert woont op een schip, de Arma, waarmee hij 1,5 jaar op een werf heeft gelegen. En Koos woont aan de wal, maar komt wel uit een schippersfamilie. "Ik ben van plan om een handboek 'onderhoud varend erfgoed' uit te brengen, waarmee je mensen die op schepen willen wonen helpt met allerhande onderhoud, van waterpomp tot elektriciteit. Mijn zus heeft al 30 jaar een tweemast klipper, en heeft het onderhoud heel goed gedocumenteerd, met foto's. Daar mag ik over beschikken", zegt Koos. Zo'n boek zou mooi van pas komen op de werf. Want de werf wordt ook een leerplek voor jongeren om het oude ambacht van scheepsonderhoud te leren. "Die kennis raakt verloren, als ik nu met mijn 80 jaar oude motor naar de monteur ga, kan die er niks meer mee", vertelt Geert.

Ligplaatsen

Het concept van de woonschepenwerf omvat inmiddels ook minstens 30 -tijdelijke- ligplaatsen. "De vloeivelden zijn een prachtig gebied om te wonen, je waant je daar op Schier, zo mooi is de natuur daar. Het is een enorm groot gebied, en de combinatie van wonen en onderhoud plegen aan je boot is heel logisch. Ligplaatsen voor woonschepen zijn niet makkelijk te verkrijgen in Groningen, dus Groningen krijgt hiermee echt iets in de schoot geworpen! De verbondenheid van Groningen met het water komt hiermee tot uitdrukking", zegt Geert. Bovendien biedt dit de kans om woonschepen die aan studenten worden verhuurd, een permanente ligplaats bij de Suikerunie te geven. Daar kunnen de schepen worden onderhouden, en dit biedt ruimte voor meer schepen van traditionele bouw in de binnenstad. Met als resultaat een veel fraaiër stadsgezicht. Koos hoeft geen werfbaas te worden, en hij woont niet op het water. Waarom doet hij dit eigenlijk? "Ik ben heel graag in de Noorderhaven, ik geef er bijvoorbeeld fotocursussen. Dan zie ik daar graag goed onderhouden schepen. Het is belangrijk om dit varend erfgoed te beschermen voor het aanzien van de stad. Het project kan ook als toeristische trekpleister worden gezien." Voor Koos zelf is het trekpleister effect nu al bereikt: "Ik kende niemand in de Noorderhaven, dan loop je hier een beetje als vreemde rond. Maar nu is dat heel anders, ik drink nu graag een biertje op het achterdek van de Arma."

Eiffeltoren-principe

De wedstrijd betreft een tijdelijke invulling van het Suikerunie terrein voor een periode van 15 jaar. "Maar als het beklijft, mag het blijven, volgens het 'Eiffeltoren-principe'. De Eiffeltoren werd ook geplaatst als tijdelijk probeerseel", zegt Geert. Als de woonschepenwerf aanslaat, zal deze hopelijk ook na 15 jaar de 'Groninger Welvaart' in ere houden. Want Groningen heeft een naam op te houden op het gebied van scheepvaart vanuit de stad. Nog niet zo heel lang geleden was Groningen zelfs de belangrijkste zeehaven van Nederland. De ontwikkelingen op het suikerwater kan Koos de komende jaren prachtig van boven vastleggen. Want Koos maakt nog steeds luchtfoto's. En Geert maakt nog steeds websites, waaronder nu ook: www.waterwoningroningen.nl Wil je meedenken over water wonen op het suikerwater? Laat dan een reactie achter op deze site. Want: hoe beter het plan wordt uitgewerkt, hoe meer kans dat het beklijft.

Het idee van het WCG

Het plan lag er al: 'Water als drager' schetst de kansen van wonen op het water van het Suikerunieterrein in beelden van de mogelijkheden van waterwonen in al z'n facetten. Voor jong en oud, starters naast thuiskomende schippers, intensief en extensief, met ideeën voor energie-opwekking en educatie: kortom, een totaalplan. Kees van den Donker, dagelijks bestuurslid van het WCG, schreef mee aan het plan, dat een gedroomd toekomstbeeld schetst in 2030. "Het plan werd ontwikkeld met als doel de beeldvorming rondom waterwonen te veranderen van brakke bootjes in de Diepenring naar de diversiteit van waterwonen. Maar vooral om meer ligplekken te creëren. Toen de Suikerunie prijsvraag zich aandeede was dat een prachtige kans om de droom dichterbij te halen. Maar de droom moest wel op 1 A4 passen."

En dat bleek lastig met de rijkdom aan beelden. Kees denkt dat het plan niet in de kaders van de Suikerunie-wedstrijd te passen was, vanwege de omvang van het plan. Het kwam de eerste ronde wel door, maar daar werd het ingehaald door de woonschepenwerf van Koos.

Toch lijkt de koers van beide plannen eenzelfde richting op te gaan: meer ligplekken op het Suikerunie-terrein, met ruimte voor verschillende functies naast elkaar, waar jong leert van oud en met ruimte voor wonen naast ruimte voor bedrijvigheid. De WCG toekomst droom is daarmee al een klein stukje dichterbij gekomen, ook zonder het winnen van de suikerpot.

Hunfeld B.V.

Scheepswerf & Machinefabriek

Eemskanaal Zz. 26
9936 AN DELFZIJL
Tel. +31 (0)596-613446
Fax +31 (0)596-618786
Email info@scheepswerfhunfeld.nl

Dwarshelling, max. lengte 75 m.

Sleepboten en pontons

Mobiele telescoopkraan 16 ton

Winterstalling zeil- en motorjachten

Cummins en Volvo dealer

Hermotorisering en revisie

www.scheepswerfhunfeld.nl

De Waterlijn, deel 17

Door Klaas Koetje

Een lawine aan gedachten en gevoelens valt over Friso van Vollenhoven heen op een kalme, zonnige maar ijzige zondag. Dit lid van de koninklijke familie resideert op een woonboot in de binnenstad van Groningen en heeft zo zijn ideeën over de voortgang van volk en vaderland in het algemeen en over hen die op boten wonen in het bijzonder. Een poging tot revolutie met neef Alex is gesneefd en heeft hem teruggeworpen op zijn eigen gedachtegangen waar hij eenzaam doorheen wandelt als bevond hij zich in coma.

De holle echo van een gewerschot weerklonk boven het Verbindingskanaal. Enkele tientallen meters van Friso plonsde iets zwaars in het water. Het bleek een gans. Een rotgans zo te zien. Kennelijk uit de lucht geschoten door iemand die die luidruchtige ondersoort ook haatte. Met genoeg zag hij de dode vogel wegdrijven. Geen betere gans dan een dode gans. Nutteloze lawaaischoppers. Ze dienden hooguit voor dekbedvulling, de slagpennen voor de pijlen van boogschutters en pennen van vroegere dichters en schrijvers. Verder weinig aan. Het enige echter foie gras. Het kon niet anders dan een sarcastische speling van de natuur zijn dat deze delicatesses slechts aan dit waardeloze beest kon worden onttrokken na langdurige maar o zo bevredigende en lustopwekkende marteling.

Friso schiep er een satanisch genoeg in om met enige regelmaat een filmpje op internet te bekijken waarin een gans werd vetgemest. De trechter die diep in de strot werd gestoken waardoor de maispap ondanks het kokhalzen soepeltjes naar de maag gleeed. Het besef dat de lever langzaam maar zeker tot explosieve grootte uitdijt waardoor het nauwelijks nog in het lijf past. Met een snelle tegengestelde draai van linker- en rechterhand wordt de nek gebroken, spartelt en fladdert het beest nog enkele ogenblikken en kan het plukken van veren en dons beginnen. Dan volgt het moment

suprême om het mes in de vogel te zetten en de overheerlijke ganzenlever eruit te kerven. Een kilo heerlijkheid dat nooit meer was geweest dan een onsje als niet, dankzij het geestelijk vernuft en de ongeëvenaarde smaakzin de mens had ingegrepen. Uit de restanten van het leven worden de beste lekkernijen geserveerd. Dat hadden de Romeinen en de Egyptenaren al vroeg begrepen. Het schijnt zelfs zo te zijn dat Julius Caesar en Cleopatra hun legendarische liefde consumeerden door gezamenlijk ganzenlever te eten en verder geen lijfelijk contact hadden behalve het rap tegen elkaar wrijven van de neus dat door een vreemde speling van het lot later door Eskimo's is overgenomen terwijl het bij de Italianen en Egyptenaren uit de dagelijkse omgang is verdwenen.

Friso slikte het speeksel weg dat langs de mondhoeken een weg naar buiten zocht. Ganzelever. Met een glas koele wijn geserveerd. Heerlijk. Hoog tijd om weer eens een restaurant te bezoeken dat nog niet was lastig gevallen door dierenactivisten of die partij van zevendedagsadventisten die onder het mom van diervriendelijkheid een religieus onderdoorgangetje had gevonden in de parlementaire democratie en inmiddels ook in de gemeenteraad van Groningen was doorgedrongen. Religieuze fanatici die geen vlees eten maar even uit het oog verloren zijn dat er heel wat vlees in de bijbel wordt geconsumeerd en opgeofferd ter meerdere eer en glorie van onze heer in de hoge en zijn zoon. Zelfs eminente intellectuelen en dierenliefhebbers als Maarten 't Hart en Rudy Kousbroek waren er met open ogen ingestonken, al had de eerste later zijn spijt betuigd dat hij zich had laten leiden door het addergebroed dat zich Thieme en Koffemans noemde. De blonde feeks, ook al zo'n valse prediker, uit Venlo deed er beter aan zich te richten tegen deze binnenlandse bedreiging van religieus extremisme dan zich druk te maken over een handjevol gesluierde wijven en in kaftans gehulde fanatici die zich in een al even primitief volksgeloof hadden verstoppt teneinde toch vooral niet deel te nemen aan de onvermijdelijke voortgang van het bestaan.

Zo kende iedere club z'n eigen gelovigen die in blind ontzag voor een al dan niet verzonnen machthebber slaafs de autoriteit volgen die deze machthebber in woord of geschrift lijkt uit te dragen. Met enig leedwezen vroeg Friso zich af hoe het toch mogelijk was dat mensen zich steeds weer de naïviteit lieten aanpraten waarmee het leger van ambtenaren en bestuurders hun eigen onvermogen om de loop der geschiedenis onder controle te krijgen kunnen maskeren. Daarmee was een collectief bewustzijn gecreëerd dat zichzelf had wijsgemaakt dat overleg en besluitvorming volkomen transparant, gestoeld op feiten, tot resultaat zou leiden en in het belang van allen was. Het was een democratische ultracentrifuge waar elke waarheid en rechtvaardigheid uit geslingerd werd en dat baarde Friso zorgen. Voor het land maar ook voor de waterbewoners hier ter stede.

Een tweede knal weerklonk. Tellen later plofte een tweede gans in het water. In het gangboord van een ark iets verderop stond een man met een geweer met de loop naar het water gericht. Hoog in de lucht was het geluid van chaotisch gakkende ganzen te horen. De vluchtformatie was verlaten maar ze zouden ongetwijfeld tot ergernis van een boer, ergens op een akker buiten de stad neerstrijken om de toom weer bijeen te krijgen. De man keek nog eens omhoog alsof hij overwoog een derde keer aan te leggen maar er volgde geen beweging met het geweer waaruit viel op te maken dat een derde gans zich zorgen moest gaan maken. Friso zag het met vertrouwen aan hoewel hij beseftte dat dat vertrouwen op niets gebaseerd was. De man kon hetzelfde gedrag vertonen als een doorgedraaide Amerikaanse tiener of een overtuigde Noorse Tempelier. Hij hoefde zich slechts om te draaien, de kolf tegen de schouder te zetten, te richten en de trekker over te halen zodat een kogel zich zomaar in Friso's hartstreek zou boren en daarmee zo'n verwoesting zou aanrichten dat het leven via pijn en kwijnend bewustzijn met de laatste hartslag zou verdwijnen in de even onherroepelijke als onverteerbare toestand die dood wordt genoemd.

Uit het huis op de hoek klonk gezang. Een aria. Hij keek op en zag een dikke vrouw achter het raam. Het verraste hem. Hij kende het pand als een onderkomen van jonge Aziatische studenten die aan het Prins Claus Conservatorium zich lieten scholen in de Westerse muziek. Die zagen er meestal niet zo omvangrijk uit. Zo te horen oefende ze Dido's Lament uit Purcells Dido en Aeneas. Friso moest aan Johan denken, die in de volksmond Friso werd genoemd hetgeen weer leidde tot vermakelijke misverstanden. Mensen die dachten dat hij, de Friso die niet Johan was maar van wie men dacht dat hij Johan was omdat hij ook Friso heette, wonderbaarlijk hersteld was of vermoedden dat het ski-ongeluk een afleidingsmanoeuvre was geweest om een of andere misstap van Mabel te verdoezelen. Mensen hielden er vreemde complottheorieën op na. De dood was al een onverteerbare gedachte maar de vegeterende staat waarin Johan nu verkeerde een verschrikking. Hij was een vleesgeworden installatie voor de behandeling van afvalwater. Veel meer was het niet door alle pompen waarmee zijn voedsel werd toegediend, de hartslag werd bewaakt, extra zuurstof werd aangevoerd en de afvalstoffen weer via een stoma werden afgevoerd. Zelfs al zou hij weer ontstijgen aan wat nu inmiddels een beperkt bewustzijn, het gemiddelde bestaansniveau van de gemeenteamttenaren kon Friso niet nalaten te schamperen, was gaan heten dan zou veel meer dan een zwaar gehandicapt en hulpbehoevend bestaan hem niet ten deel vallen. De dood leek de enige menselijke uitweg uit een lijden dat niet eens meer ervaren werd. Zoals de jonge vrouw zong: Remember me, but, ah, forget my fate.

Het was een van de vaders van de gedachte om nog niet te sterven. Er viel immers nog heel wat te wensen en te veroveren in dit wilde westen alvorens de as verstrooid kon worden over de eeuwige jachtvelden. Daar was Friso nog lang niet aan toe. Niet zoals de schrijver die onlangs zijn leven had beëindigd. Hij had hem ontmoet dankzij de gezamenlijke voorkeur voor biologisch bier. Friso haalde het bij wat toen nog reformwinkel De Nieuwe Weg heette aan de Nieuweweg. Een onooglijk winkeltje waar vroegwijze wereldverbeteraars boodschappen haalden variërend van

onbespoten bladgroente tot en met runderlappen van koeien die gelukkig werden afgeslacht. Ze raakten hierover aan de praat toen een klant de zegeningen van het leven van een scharrelvarken begon te bezingen waardoor de karbonade of god mag weten wat voor stuk vlees zo lekker smaakte. De schrijver die vroeg in de middag al een riante kegel had, smaalde dat dood, dood was en dat zeker een koe of varken of wat voor vierpotig scheppingswrak ook, niet in staat was gevoelens van geluk of ongeluk te ervaren. En als dat al zo was zo'n gelukkig grootgebracht beest zich reuze verneukt moest voelen op het moment dat de slachter tekeer ging.

-In het evolutionaire wanhalla waarin we zijn achtergelaten zijn er beesten en planten om opgevreten te worden en beesten en planten om niet opgevreten te worden. De laatsten zijn namelijk giftig.

-Elk idealisme is een hypocriete vorm van eigenbelang. De ultieme idealistische daad is zelfmoord, ratelde Friso: maar of je daar nou zo gelukkig van wordt.

-Friso van Vollenhoven, werkloos prins. Hij stak zijn hand uit die ferm werd gedrukt:

-Nanne Tepper, ploeterend schrijver en Oostgroninger.

Friso wenste ter plekke dat hij ware opgegroeid als Oostgroninger. Wat veroorzaakte dat een heerlijk soort botheid wanneer die afkomst gepaard ging met enige intelligentie en eruditie.

De schrijver die toen nog niets gepubliceerd had, bleek op een kamertje boven de winkel te wonen en kon alleen via de voordeur van de winkel naar buiten. Zo ver ging hij meestal niet omdat hij doorgaans alleen afdaalde om een paar halve liters uit de schappen te trekken. Zonder iets te zeggen, zoals de afspraak was om verdere onverkwikkelijke discussies te voorkomen, schoot hij weer naar boven en de dienstdoende geitenwollensok noteerde zwijgend het oplopende tekort. Waar Friso de biologische bieren prefereerde vanwege de smaak, zag Tepper het logistieke voordeel om zijn actieradius te beperken tussen kamer en winkel zonder het gevaar te lopen dat hij zijn permanente behoefte aan alcohol niet kon bevredigen.

De trap achter het zijdeurtje die naar boven leidde, stond vol met lege flessen waartussen een smal gangpaadje was opengehouden. Als Friso het zelf niet had gezien, had hij het verwezen naar de clichématige romantiek die het schrijversleven in vertellingen omgeeft. Ook de overloop stond tot aan de keuken vol met een klein fortuin aan statiegeld. De keuken, waar de schrijver soms een onovertroffen Boeuf Bourguignon bereidde voor Friso (Friso had geen idee of er wel eens andere gasten kwamen), was schoon en opgeruimd. Ondanks de lamentabele staat waarin hij vaak verkeerde, was Tepper bovenal ook een liefhebber van lekker eten en zoals iedere kok hield hij zijn werkplaats schoon, voor het geval dat.

Waar Johan nog wat restanten van leven vertoonde dat inmiddels in de kranten en op radio en televisie een gering bewustzijn was gaan heten, had Tepper besloten het voor gezien te houden. Friso kon zich daar iets bij voorstellen. Wat moest je in godsnaam met die ongeletterde idioten die zich plotseling schrijver noemden en nog werden gepubliceerd ook. Televisiepresentatoren, cabaretières. Allerlei meer of minder bekende figuren die net als ieder kind op school hadden leren schrijven (althans woorden en zinnen niet altijd in de verkeerde volgorde achter elkaar plaatsen en meestal met de juiste vervoegingen hetgeen leidde tot een verhaaltje dat min of meer van a naar b en uiteindelijk tot z te volgen was zonder dat dat tot verrassende inzichten of standpunten leidde), en daardoor in de veronderstelling leefden dat ze zichzelf schrijver mochten noemen. Het moest voor een schrijver pur sang als Tepper die inmiddels met enkele romans in het pantheon van de Nederlandse literatuur was bijgezet, iedere keer weer een klap in het gezicht zijn als een derderangs wauwelroman werd uitgegeven die hij dan ook weigerde te lezen, laat staan zijn oordeel daarover te vellen hetgeen toch niet meer dan totale destructie zou opleveren. Vernietigende energie wenste hij liever anders aan te wenden. Bovendien heeft het grandeur. Het leven letterlijk in je eigen hand nemen, wikken en wegen, om vervolgens te besluiten dat het genoeg is, ook al gaat dat dan meestal gepaard met een verregaand gevoel van onvrede. Beter dan dat geouwehoer van het vegeterende bewustzijn omdat je door wat voor omstandigheid dan ook niet meer in staat bent een persoonlijke beslissing te nemen.

Friso was er nog niet aan toe. Ondanks het gewauwel van ambtenaren en bestuurders viel er nog een wereld te winnen. Hij had nog teveel te doen dat hem de moeite waard leek. Terwijl een volgend schot weerklonk voelde hij het einde op zich af suizen. De zangeres hernam het lied. 'Laat ze allemaal de kolere krijgen'.

Super Waterdieren Weetjes

Door Renske de Jonge

Kijk de trucs af van waterdieren die bij jou in de buurt leven om onder water adem te halen!

Je kunt sommige van deze dieren gemakkelijk zelf vinden met een schepnetje.

Paling

heet ook wel Aal

Weet je? ..

dat er een spreekwoord is over de paling:
'zo glad als een aal'.

Truc:

haalt zoals de meeste vissen adem door kieuwen: een soort onderwater longen. Maar de paling kan ook door zijn gladde huid ademen, dat doet hij tijdens zijn winterslaap in de modder of wanneer hij op het land kruipt!

Bootsmannetje

heet ook wel Ruggezwemmer

Weet je? ..

dat hij altijd op z'n rug zwemt.

Truc:

haalt adem aan de oppervlakte door een adembuisje in z'n achterlijf

Waterscorpioen

Weet je? ..

dat hij net als een echte scorpioen kan steken, maar hij is niet gevaarlijk voor mensen.

Truc:

heeft een lange staart, langer dan de helft van z'n lijf, die hij gebruikt als snorkel!

Poelslak

Weet je? ..

dat de poelslak een longslak is.

Truc

de poelslak kan door zijn huid ademen onder water, maar als hij extra zuurstof nodig heeft gebruikt hij z'n long. Zijn long zit op z'n voet, dus de slak moet op de kop onder water hangen om te kunnen ademen door z'n long.

Kikker

Weet je? ..

dat kikkers drinken door hun huid heen. Ze slikken geen water door, alle water dat ze nodig hebben krijgen ze binnen door de huid.

Truc

de huid van de kikker is dun, vochtig en bevat veel bloedvaten. Kikkers halen adem en drinken door de huid. Kikkers hebben ook longen, die gebruiken ze als ze op het land zijn. Vanwege de dunne huid zijn kikkers heel gevoelig voor vervuiling. Als er kikkers bij je boot in de buurt zitten, betekent dat dus dat het water schoon is.

Waterspin

Weet je? ..

dat de waterspin de enige echte waterspin is, want hij is de enige spin die altijd onder water leeft.

Truc

de waterspin is een luchtsjouwer. Hij neemt steeds luchtbelletjes mee naar beneden en daarvan maakt hij een grote luchtbel in een web. Als die luchtbel groot genoeg is, kruipt hij erin!

De Suikerfabriek door de jaren heen

Foto linksboven

1910-1920, Groningen, Hoendiep, Ter hoogte van de suikerfabriek.

Foto: www.beeldbankgroningen.nl

Foto rechtsboven

1965-1975, Groningen, Hoendiep, schippers bij suikerfabriek.

Foto: Bureau Voorlichting gemeente Groningen, www.beeldbankgroningen.nl

Foto rechtsonder

1930-1940, Groningen, Hoendiep, Friesch-Groningsche Coöperatieve Beetwortelsuikerfabriek.

Foto: S.J. Bouma, www.beeldbankgroningen.nl

Groninger makelaardij voor woonschepen en arken

Fikkers.nl

in het hartje van nautisch Groningen
een prettige ruimte voor overleg en voorlichting
gecertificeerde full service scheepsmakelaars
de mogelijkheid zelf actief te zijn
tegen aangepast tarief (deeldiensten)

niet vooruit betalen
maar bij resultaat
bij verkoop

050 3111404

Hooge der A 36 -37 Groningen